

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 18 juli 1996 door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot uitvoering van het decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie", heeft op 23 juli 1996 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt in dit verband alleen gesteld "dat het decreet (van 5 april 1995) in voege is getreden op 1 januari 1996 en dat de Vlaamse regering heeft beslist om het hoogdringend advies in te winnen".

*

* *

Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP.

Het decreet van 5 april 1995 houdende erkenning en subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten, de provinciale sportdiensten en de sportdienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie bepaalt dat het Vlaams Commissariaat-generaal voor de bevordering van de lichamelijke ontwikkeling, de sport en de openluchtrecreatie, hierna "Bloso",

.../...

sportdiensten kan erkennen en aan gemeenten, provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie subsidies kan toekennen, indien deze een erkende sportdienst hebben.

Het decreet bepaalt welke de erkenningsvoorwaarden zijn waaraan een sportdienst moet voldoen, evenals de subsidievoorwaarden waaraan de gemeenten, de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie moeten voldoen.

Bij verscheidene artikelen van het decreet wordt aan de Vlaamse regering opdracht gegeven om de bepalingen van het decreet nader te preciseren. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt tot de uitvoering van het geheel van die bepalingen.

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het ontwerp bevat, naast bepalingen i.v.m. de erkenningsvoorwaarden (hoofdstuk III), ook bepalingen i.v.m. de procedure voor het indienen en het onderzoek van een erkenningsaanvraag, en i.v.m. het toezicht op de naleving van de erkenningsvoorwaarden (hoofdstuk II). Wat de subsidie aan de betrokken overheden betreft, bevat het ontwerp enkel bepalingen i.v.m. de subsidievoorwaarden (hoofdstuk V), niet i.v.m. de procedure voor het indienen en het onderzoek van een subsidieaanvraag, noch i.v.m. het toezicht op de naleving van de specifieke subsidievoorwaarden.

.../...

De stellers van het ontwerp dienen zich af te vragen of het ontwerp op dit punt geen aanvulling behoeft. Weliswaar geeft het decreet van 5 april 1995 niet uitdrukkelijk opdracht aan de Vlaamse regering om de procedure inzake subsidieaanvragen en het toezicht op de naleving van de subsidievoorwaarden te regelen, doch deze kan zich hiervoor beroepen op haar algemene bevoegdheid om de decreten uit te voeren (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

2. Het ontwerp is niet geheel in overeenstemming met de regels van de formele legistiek.

Een opvallend voorbeeld is de indeling van leden in subleden (zie bijvoorbeeld artikel 5, § 1, derde lid). Ofwel worden alle bepalingen van een lid in een doorlopende tekst opgenomen, ofwel wordt het lid omgevormd tot afzonderlijke en van elkaar gescheiden leden.

Voorts kan er nog op gewezen worden dat de uitvoeringsbepaling (artikel 11) helemaal als laatste bepaling moet komen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Artikel 1.

In 5° wordt het begrip "nuttige sportoppervlakte" gedefinieerd als "obstakelvrije ruimte". Die omschrijving

.../...

lijkt niet voldoende precies en kan tot interpretatieproblemen leiden.

Artikel 2.

1. Volgens het derde lid wordt aan de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport een termijn van negentig kalenderdagen toegemeten voor het geven van zijn advies. Het vierde lid bepaalt dat het Bloso vóór 1 oktober zijn beslissing moet mededelen.

Als de Hoge Raad de hem toegemeten termijn niet in acht neemt, zou het Bloso in de onmogelijkheid gesteld kunnen worden om de in het vierde lid bedoelde termijn na te leven. Om dit te vermijden, zou in het derde lid bepaald kunnen worden dat, als de daarin bedoelde termijn verstreken is zonder dat de Hoge Raad zijn advies gegeven heeft, het advies niet meer vereist is.

2. In zoverre het vierde lid bepaalt dat het Bloso zijn beslissing "vóór 1 oktober" ter kennis brengt, gaat het kennelijk slechts om de beslissingen over erkenningsaanvragen die, overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid, vóór 1 april werden ingediend. Dit zou best in de tekst zelf gepreciseerd worden.

In zoverre het vierde lid bepaalt dat de beslissing van het Bloso gemotiveerd moet zijn, herhaalt het een verplichting die reeds in algemene bewoordingen is opgelegd

.../...

bij de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering. Om te vermijden dat de vermelding van de motiveringsverplichting m.b.t. een welbepaalde bestuurshandeling aanleiding zou geven tot verkeerde redeneringen a contrario m.b.t. andere in het besluit bedoelde bestuurshandelingen (1), kan het woord "gemotiveerde" in het vierde lid best geschrapt worden.

Aangezien de kennisgeving van een weigeringsbeslissing van het Bloso de beroepstermijn doet ingaan (zie artikel 3, eerste lid, van het ontwerp), verdient het aanbeveling in artikel 2, vierde lid, te bepalen dat zulke beslissing bij aangetekend schrijven, met ontvangstbewijs, ter kennis wordt gebracht.

Artikel 4.

1. Volgens artikel 5, 7°, van het decreet van 5 april 1995 is het jaarlijks indienen van een werkingsverslag, een financieel verslag en een sportpromotieplan een voorwaarde waaraan de sportdienst moet voldoen om erkend te worden en erkend te blijven. Die verplichting bestaat met andere woorden, ongeacht of de betrokken overheid al dan niet een subsidie heeft aangevraagd of heeft ontvangen.

(1) Zie i.h.b. de artikelen 3, tweede lid, en 4, §§ 2, tweede lid, 4 en 5, van het ontwerp.

Uit artikel 4, § 1, tweede, derde en vierde lid, van het ontwerp lijkt daarentegen te kunnen worden opgemaakt dat het indienen van de genoemde documenten alleen wordt opgelegd wanneer een subsidie wordt ontvangen (tweede lid) of wordt aangevraagd (derde en vierde lid). Op dit punt stroken de ontworpen bepalingen niet helemaal met het decreet, en dienen zij dus aangepast te worden.

Zo aangenomen kan worden dat het werkingsverslag en de rekening slechts ingediend kunnen worden in het jaar dat volgt op het jaar waarop zij betrekking hebben, is dit niet het geval voor de begroting en het sportpromotieplan. Ter uitvoering van de decretale verplichting dienen deze laatste documenten dan ook reeds bij de erkenningsaanvraag gevoegd te worden.

Men schrijve derhalve :

- in paragraaf 1, tweede lid : "De organiserende overheid dient jaarlijks, vanaf het tweede jaar waarin ze erkend is, vóór 1 april een werkingsverslag in ...";
- in paragraaf 1, derde lid :

"De organiserende overheid dient jaarlijks vóór 1 november een financieel overzicht in. Dit overzicht omvat in ieder geval :

- 1º de goedgekeurde begroting van de sportdienst voor het volgende kalenderjaar en, vanaf het tweede jaar

.../...

waarin ze erkend is, de goedgekeurde rekening van het vorige kalenderjaar (1);

...";

- in paragraaf 1, vierde lid : "De organiserende overheid dient jaarlijks vóór 1 november een gedetailleerd en in overleg met de sportraad opgesteld sportpromotieplan in." (2).

2. In paragraaf 1, tweede lid, laatste volzin, is sprake van "het sportleven in de gemeente".

De stellers van het ontwerp dienen zich af te vragen of ook niet verwezen moet worden naar het sportleven in de provincie en naar het Nederlandstalig sportleven in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

3. In paragraaf 1, derde lid, 1°, zijn onder de twee streepjes bepalingen opgenomen die niet de vorm en de inhoud van de in 1° bedoelde documenten betreffen, doch die voorwaarden voor de erkenning zelf bevatten. Als zodanig

(1) Er is rekening gehouden met de formulering van artikel 5, 7°, b, van het decreet. Wat de weglating van de rest van artikel 4, § 1, derde lid, 1°, van het ontwerp betreft, zie opmerking 3, hierna.

(2) Het is niet nodig hier te preciseren dat het sportpromotieplan betrekking heeft op het volgende kalenderjaar. Dat blijkt reeds uit het vijfde lid.

bevatten die bepalingen niet meer dan een loutere herhaling van wat reeds bepaald is in het decreet van 5 april 1995 (zie, achtereenvolgens, de artikelen 6, 3°, 5, 6°, a, en 9 van het decreet).

In die omstandigheden kan de tekst vanaf "waaruit blijkt dat de sportdienst :" best weggelaten worden.

4. In paragraaf 1, derde lid, 3°, eerste en tweede streepje, worden in verband met de lesgeverskosten en de huur van de infrastructuur voorwaarden bepaald die niets te maken hebben met de wijze waarop het financieel overzicht opgemaakt moet worden. Die voorwaarden dienen dan ook het voorwerp uit te maken van afzonderlijke bepalingen.

Overigens vraagt de Raad van State zich af of het niet gaat om subsidievoorwaarden, eerder dan om erkenningsvoorwaarden. In dat geval dienen die voorwaarden het voorwerp uit te maken van bepalingen van hoofdstuk V van het ontwerp ("subsidievoorwaarden").

5. Indien het de bedoeling is dat het Bloso, overeenkomstig het bepaalde in paragraaf 1, zesde lid, formuleren ter beschikking stelt voor het geheel van de in het derde lid bedoelde documenten, dan vervange men in het zesde lid de woorden "financieel verslag" door "financieel overzicht".

.../...

6. In paragraaf 2 wordt bepaald wat de gevolgen zijn van het feit dat de "werking" van een erkende sportdienst "niet beantwoordt aan de voorwaarden van het decreet en dit besluit", terwijl in paragraaf 3 wordt bepaald wat de gevolgen zijn van het feit "dat een of meer van de erkenningsvoorwaarden vermeld in de artikelen 5, 6, 7, 8 en 9 van het decreet niet langer vervuld zijn". In beide gevallen kan een vastgesteld verzuim leiden tot de schorsing of de intrekking van de erkenning.

Zoals uit de door de gemachtigde van de regering verstrekte toelichting blijkt, heeft paragraaf 2 betrekking op de kwalitatieve aspecten van de werking, en paragraaf 3 op de "formele" erkenningsvoorwaarden.

Artikel 4, § 4, van het decreet van 5 april 1995 bepaalt dat de erkenning geweigerd, geschorst of ingetrokken kan worden, "als één of meer van de voorwaarden vermeld in de artikelen 5, 6, 7, 8 en 9 niet of niet meer worden nageleefd" (1). Andere gronden tot weigering, schorsing of intrekking van de vergunning zijn er niet; evenmin wordt de Vlaamse regering ertoe gemachtigd andere gronden vast te stellen.

In zoverre in artikel 4, § 2, van het ontwerp sprake is van de schorsing of de intrekking van de erkenning, mist die bepaling derhalve de vereiste rechtsgrond.

(1) De aangehaalde artikelen zijn "alle artikelen over de erkenningsvoorwaarden" (verslag namens de werkgroep Sport, Parl. St., Vl. Raad, 1993-94, nr. 527-5, p. 12).

Wat paragraaf 3 betreft, zouden de stellers van het ontwerp kunnen overwegen daarin de waarborgen inzake de uitoefening van het recht van verdediging op te nemen, welke thans voorkomen in paragraaf 2.

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat het ontwerp niet bepaalt wat de gevolgen zijn van een door het Bloso opgelegde schorsing van de erkenning. Met name wordt niet bepaald hoelang de schorsing duurt (of maximaal kan duren), noch hoe daaraan een einde gesteld kan worden.

7. In paragraaf 5 schrappe men de woorden "en houdende de erkenning of niet-erkenning". Het beroep bij de minister heeft immers geen betrekking op het toekennen van een nieuwe erkenning, maar op het al dan niet handhaven van de schorsing of de intrekking van een reeds bestaande erkenning.

Artikel 5.

1. In paragraaf 1 worden voorwaarden bepaald met betrekking tot de minimuminfrastructuur waaraan de sport-accomodaties van een sportcentrum moeten beantwoorden.

In zoverre die bepalingen betrekking hebben op de erkende sportdienst van een gemeente, vinden zij een voldoende rechtsgrond in artikel 7, § 1, van het decreet van 5 april 1995. Krachtens die laatste bepaling kan de Vlaamse regering immers voorwaarden "inzake de minimale oppervlakte

.../...

van de sportaccomodaties" opleggen, waarmee verwezen wordt naar minimumnormen m.b.t. de infrastructuur (1).

In zoverre de ontworpen bepalingen betrekking hebben op de erkende sportdienst van een provincie of van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, gaan zij echter in tegen de uitdrukkelijke bepaling van artikel 8, tweede lid, van het decreet. Naar luid van die bepaling gelden voor de sportcentra van de genoemde overheden immers geen voorwaarden inzake minimale oppervlakten.

Men vervange derhalve, in artikel 5, § 1, eerste lid, van het ontwerp, de woorden "de sportdienst van een organiserende overheid" door "een gemeentelijke sportdienst".

2. In paragraaf 1, derde en vierde lid, is sprake van het naschools gebruiken van schoolinfrastructuur.

Dergelijke bepalingen horen niet thuis in paragraaf 1, doch wel in paragraaf 2. In paragraaf 2, eerste lid, wordt de "schoolinfrastructuur die naschools wordt gebruikt" trouwens reeds vermeld.

(1) Zie de toelichting bij het oorspronkelijk voorstel van decreet, Parl. St., Vl. Raad, 1993-94, nr. 527-1, pp. 2 en 5; verslag namens de werkgroep Sport, geciteerd, pp. 4 en 16.

3. Het bepaalde in paragraaf 1, vijfde lid, is onvoldoende precies gesteld. Zo is niet duidelijk wat de juridische waarde is van de "richtwaarden" vermeld in de bijlage bij het ontworpen besluit. Evenmin is duidelijk wat verstaan moet worden onder de uitdrukking "in geval van discussie".

De bepaling van het vijfde lid dient dan ook herschreven te worden, opdat de bedoeling van de stellers van het ontwerp beter tot uiting zou komen. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de vereisten inzake rechtszekerheid waaraan een normatieve tekst moet beantwoorden.

4. Het bepaalde in paragraaf 1, zesde lid, is onvoldoende precies gesteld.

Overigens lijkt die bepaling eerder thuis te horen in paragraaf 3, dat specifiek op de correctiefactor betrekking heeft (1).

5. In paragraaf 1, zevende lid, vervange men de woorden "de Vlarem II-reglementering" door "Vlarem II".

In de laatste volzin van het bedoelde lid vervange men de woorden "tijdens de maanden" door "pro rata van de maanden".

(1) Zie evenwel opmerking 8 hierna, wat de plaats van de genoemde paragraaf 3 in het ontwerp betreft.

6. In paragraaf 2 worden voorwaarden bepaald i.v.m. het minimum aantal uren gedurende welke de sportaccomodaties ter beschikking moeten staan van de erkende sportdienst. Zoals het eerste lid geformuleerd is, hebben die voorwaarden echter enkel betrekking op de sportaccomodaties waarover de betrokken overheid een genotsrecht heeft; bovendien is daarin enkel sprake van de gemeenten.

Uit artikel 5, 3°, van het decreet van 5 april 1995 blijkt evenwel dat de Vlaamse regering het minimum aantal uren moet bepalen ten aanzien van alle organiserende overheden, dus ook ten aanzien van de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie en ten aanzien van de overheden die het eigendomsrecht over de sportcentra hebben.

Artikel 5, § 2, van het ontwerp dient in die zin herschreven te worden. Voor elk van de bepalingen van paragraaf 3 zal precies aangegeven moeten worden op welk soort infrastructuur ze betrekking hebben.

7. In paragraaf 2, derde lid, vervange men de woorden "een recente overeenkomst" door "de lopende overeenkomst".

Voorts vervange men de woorden "eigenaar van de accommodatie" door "verlener van het genotsrecht". Degene die het genotsrecht verleent, is immers niet noodzakelijk de eigenaar; men denke bijvoorbeeld aan de verhuring door een erfpachter of een opstalhouder of aan de onderverhuring.

.../...

Ten slotte vervange men in hetzelfde lid de woorden "Het minimale gebruik" door "De minimale beschikbaarheid voor de erkende sportdienst".

8. In paragraaf 3 wordt, ter uitvoering van artikel 11, § 1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995, bepaald hoe de correctiefactor berekend moet worden.

Die bepaling betreft de subsidievoorwaarden, en dient dus ondergebracht te worden in hoofdstuk V van het ontwerp.

Die bepaling kan bovendien duidelijker geformuleerd worden. Met name zou bepaald moeten worden hoe de correctiefactor zelf berekend moet worden, en niet enkel met welke gegevens "wordt rekening gehouden". In elk geval zou ook duidelijker bepaald moeten worden wat bedoeld wordt met het "aandeel" van bepaalde types van infrastructuur.

Artikel 6.

1. Het bepaalde in paragraaf 1 herhaalt slechts wat reeds bepaald is in artikel 5, 4°, a, en 5°, van het decreet van 5 april 1995. Het kan daarom beter uit het ontwerp weggelaten worden.

2. In paragraaf 2 vervange men de woorden "het beheer van de sportaccomodaties" door "het bestuur van de sport-

.../...

accomodaties". Het begrip "bestuur" komt immers ook voor in artikel 5, 4°, b, van het decreet van 5 april 1995, en daaraan is door de decreetgever een ruimere interpretatie gegeven dan aan het begrip "beheer" (1).

Voorts precisere men in paragraaf 2, in fine : "conform de met de organiserende overheid gesloten beheers-overeenkomst".

Artikel 7.

1. In paragraaf 1 en paragraaf 5, inleidende zin, wordt telkens verwezen naar de provincieraad en de "Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie"; in paragraaf 4 is sprake van de bestendige deputatie, het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de commissie van de intergemeentelijke sportdienst.

Het staat niet aan de Vlaamse regering om zich te mengen in de regeling van de bevoegdheden van de onderscheiden organen van die besturen. Men verwijze in de genoemde bepalingen derhalve naar de provincie, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de intergemeentelijke sportdienst.

2. In paragraaf 1, in fine, schrijve men : "voor de oprichting van hun sportraad". Elke overheid zal immers

(1) Verslag namens de werkgroep Sport, geciteerd, p. 13, in samenhang met p. 12.

slechts één sportraad oprichten, en deze sportraad zal geen erkenning meer behoeven.

3. Zoals tijdens de parlementaire voorbereiding van het decreet van 5 april 1995 is benadrukt, moeten de in artikel 5, 5°, b, van het decreet bedoelde provinciale sportraden en sportraad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voldoen aan de vereisten van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt (Cultuurpactwet). Het opzetten van een formule waarbij de betrokken overheid wordt bijgestaan door een sportraad met adviserende bevoegdheid, stemt meer bepaald overeen met de bestuursvorm beschreven in artikel 9, a, van de wet (1).

De bepalingen van artikel 7, §§ 2 en 3, houden echter niet uitdrukkelijk rekening met hetgeen in voornoemd artikel 9, a, is bepaald met betrekking tot de samenstelling van het adviesorgaan. Aldus wordt niets bepaald in verband met een vertegenwoordiging van alle filosofische en ideologische strekkingen. Het zou beter zijn uitdrukkelijk voor te schrijven op welke wijze bij de samenstelling van de sportraad met dit vereiste rekening gehouden moet worden.

4. In paragraaf 3, eerste lid, 1°, vervange men de woorden "Nederlandstalig sportleven in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest" door "Nederlandstalig sportleven in

(1) Verslag namens de werkgroep Sport, geciteerd, p. 13.

het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad" (zie artikel 135 van de Grondwet).

5. In paragraaf 3, tweede lid, vervange men de woorden "Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie" door "Nederlandse taalgroep van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest" (zie artikel 136 van de Grondwet en artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen).

6. In zoverre in paragraaf 4 sprake is van de intergemeentelijke sportdienst, zouden de desbetreffende bepalingen duidelijkheidshalve beter opgenomen worden in artikel 8 van het ontwerp.

7. In paragraaf 5, 3° en 6°, schrijve men duidelijkheidshalve telkens "betrokken organiserende overheid".

Artikel 8.

Dit artikel bevat bepalingen in verband met de intergemeentelijke sportdienst.

De mogelijkheid voor gemeenten om een intergemeentelijke sportdienst op te richten, is uitdrukkelijk erkend bij artikel 7, § 5, van het decreet van 5 april 1995. Bij

.../...

gebreke van enige afwijking terzake in het decreet (1), kan die samenwerking tussen gemeenten geen andere vorm aannemen dan die van een intercommunale. De gemachtigde van de regering is het er trouwens mee eens dat "de toepassing van artikel 7, § 5, van het decreet impliceert dat de desbetreffende intergemeentelijke sportdienst onderworpen is aan de wet van 22 december 1986 (betreffende de intercommunales)".

Volgens de gemachtigde zou de Vlaamse regering evenwel kunnen afwijken "van de wet van 22 december 1986, zoniet ... van het decreet". Met die opvatting kan niet ingestemd worden. Met toepassing van artikel 7, § 5, van het decreet, gelezen in samenhang met artikel 5, 5°, kan de regering wel de betrokkenheid van adviesraden bij de intergemeentelijke sportdienst regelen (2), doch niet een wijziging brengen in de beginselen die de samenwerking tussen gemeenten regelen.

Artikel 8 dient dan ook grondig herwerkt te worden. De bepalingen ervan dienen zich te beperken tot een regeling van de samenstelling en eventueel de werking van de adviesraad.

(1) De decreetgever had zulks kunnen doen, met toepassing van artikel 162, vierde lid, van de Grondwet en artikel 6, § 1, VIII, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

(2) Verslag namens de werkgroep Sport, geciteerd, p. 16.

Artikel 9.

In de inleidende zin schrijve men "artikel 2, 7°"
i.p.v. "artikel 1, 7°".

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 10.

Artikel 10.

Men schrijve, in fine : "een andere door het Bloso
daartoe erkende instelling".

Artikel 12.

Volgens deze bepaling heeft het ontworpen besluit
uitwerking met ingang van 1 januari 1996.

Gelet op de termijn voor het indienen van een
erkenningaanvraag, bepaald in artikel 2 van het ontwerp,
kan er in 1996 echter geen erkenningaanvraag meer ingediend
worden met het oog op de toekenning van subsidies voor het
jaar 1997.

Aan de gemachtigde van de regering is gevraagd of
het voorgaande strookt met de bedoeling van de stellers van
het ontwerp. Hierop heeft de gemachtigde ontkennend
geantwoord, en de volgende overgangsbepaling voorgesteld,
als aanvulling bij artikel 2 :

.../...

"Voor het jaar 1996 worden de in dit artikel vermelde termijnen bij wijze van overgangsmaatregel als volgt bepaald :

- erkenningsaanvraag in te dienen vóór 15 oktober 1996;
- advies van de Hoge Raad vóór 1 december 1996;
- beslissing van het Bloso vóór 31 december 1996."

Mits deze bepaling legistiek bijgewerkt wordt, kan zij een oplossing bieden voor het hiervóór geschetste probleem, althans wat de erkenning betreft. Die bepaling zou dan juist vóór de bepaling in verband met de inwerking-treding in het ontwerp ingevoegd moeten worden (1).

Indien het ontwerp wordt aangevuld met bepalingen in verband met het indienen en het onderzoek van een subsidieaanvraag (zie algemene opmerking 1), zal ook daarvoor in een overgangsregeling voorzien moeten worden.

Bijlage.

1. Er wordt verwezen naar opmerking 3 bij artikel 5.

(1) In de inleidende zin van het voorgestelde artikel vervange men dienvolgens de woorden "in dit artikel" door "in artikel 2".

2. In elk geval moet verduidelijkt worden wat onder het begrip "bemerkingen" (lees : opmerkingen) verstaan moet worden. De in de bijlage opgenomen opmerkingen geven immers de indruk dat afgeweken wordt van de oppervlaktenormen bedoeld in artikel 5, § 1, van het ontworpen besluit.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
Mevrouw :	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. E. VANHERCK, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

W. DEROOVER.